

חוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך-1960 *

1. בחוק זה –
"אחראי על קטין" – הורה לרבות הורה חורג, מאמץ, אפטרופוס או מי שהקטין נמצא במשמורתו או בהשגחתו;
"בית משפט" – בית משפט שלום;
"פקיד סעד" – כמשמעותו בחוק שירותי הסעד, תשי"ח-1958;¹
"קטין" – מי שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה;
"רשות סעד" – לשכת סעד של רשות מקומית או מי שנתמנה על ידי שר הסעד כרשות סעד לענין חוק זה.

הגדרות

2. קטין הוא נזקק כשנתקיים בו אחד מאלה:

קטין נזקק

- (1) לא נמצא אחראי עליו;
- (2) האחראי על הקטין אינו מסוגל לטפל בו או להשגיח עליו או שהוא מזניח את הטיפול או ההשגחה;
- (3) הוא עשה מעשה שהוא עבירה פלילית ולא הוכא בפלילים;
- (4) הוא נמצא משוטט, פושט יד או רוכל בניגוד לחוק עבודת הנוער, תשי"ג-1953;²
- (5) הוא נתון להשפעה רעה או שהוא חי במקום המשמש דרך קבע מקום עבירה;
- (6) שלומו הגופני או הנפשי נפגע או עלול להיפגע מכל סיבה אחרת.

3. היה פקיד סעד סבור שקטין הוא נזקק ושלמען הטיפול בו וההשגחה עליו יש צורך בהחלטת בית המשפט, משום שאין הסכמת האחראי על הקטין, או שהוא מסכים אך אין הקטין מציית לו, רשאי הוא לפנות בבקשה אל בית המשפט לנזקק באחת או באחדות מהדרגים לפי סעיף זה, ומשנכח בית המשפט כי הקטין הוא נזקק, רשאי הוא –

דרכי טיפול והשגחה

- (1) לתת לקטין או לאחראי עליו כל הוראה הנראית לבית המשפט דרושה לטיפול בקטין או להשגחה עליו;
- (2) להעמיד ידיד לקטין שישמש גם יועץ לאחראי עליו ולקבוע סמכויותיו ותפקידיו;
- (3) להעמיד את הקטין תחת השגחתו של פקיד סעד;
- (4) להוציא את הקטין ממשמורתו של האחראי עליו, אם ראה בית המשפט שאין דרך אחרת להבטיח את הטיפול וההשגחה, ולמסור אותו למשמורתו של רשות סעד אשר תקבע את מקום חסותו.

4. רשאי בית המשפט לחייב את הקטין ואת האחראי עליו במתן ערובה למילוי הוראותיו של בית המשפט.

ערובה

5. לא יעמיד בית המשפט ידיד אלא בהסכמתו.

העמדת ידיד

6. בבחירת ידיד ובבחירת מקום חסותו של קטין יושם לב בין השאר לדתו של הקטין.

דת

7. הוראות חוק זה אינן גורעות מזכויות האחראי על קטין ומחובותיו כלפיו לפי דין אחר, אלא במידה שבית המשפט הגבילן לצרכי חוק זה.

זכויות האחראי וחובותיו

* נתקבל בכנסת ביום י' בתמוז תש"ך (5 ביולי 1960); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 367, תשי"ט, עמ' 104.

1 ס"ח 219, תשי"ח, עמ' 103.

2 ס"ח 128, תשי"ג, עמ' 115.